

PORS Bladet

ORGAN FOR IDRETTSFØRENINGEN PORS

Nr. 1

Februar

1948

Årsberetning 1947

Når en ser tilbake på det forløpne arbeidsår, er det to saker som for den alt overveiende del har lagt beslag på det sittende styret. Det er arbeidet med stadionutvidelsen og lokalspørsmålet for foreningen.

Med hensyn til en utvidelse av stadion med henblikk på en høvelig treningsbane og eventuelt andre anlegg, har en lenge vært klar over at dette er en absolutt betingelse for en rasjonell og tidsmessig drift av en forening på vår størrelse i dag. Ut fra denne erkjennelse søkte en derfor tidlig kontakt med de kommunale myndigheter i Solum for å få fremmet en nødvendig ekspropriasjon, da det viste seg at den største grunneieren var uvillig til å selge på frivillig basis. En mener å kunne si at saken har vært grundig forberedt, men til tross for dette kan det dessverre enda ikke meddeles om de foreliggende planer lar seg realisere, da dokumentene ikke har passert alle instanser. Det er imidlertid all grunn til å tro at spørsmålet vil få en heldig løsning med det aller første, og en kan vel si at foreningen da vil stå overfor et nytt kjempeløft som vil komme til å kreve meget av medlemmene både med hensyn til arbeidsytelse og på andre måter. Men i forvissningen om at enhver porser nå kjenner sin besøkelsetid, ser en framtiden lyst i møte. Hvis projektet går i orden, vil vi vel få det største idrettsanlegget i hele fylket, og dermed skulle behovet være dekket for årtier framover. Men som sagt, realiseringen av et slikt storanlegg vil legge uhyre stort beslag på

medlemmenes offervilje, og hovedstyret vil rette en inntrengende appell til hver enkelt om at de går helt og fullt inn for at dette kan virkeliggjøres, til glede for dem selv og til heder for det navn de representerer.

Den andre store saken, møtelokalet, har allerede fått en heldig løsning. Dette har jo i mange år vært et stort savn for oss, og vi håper og tror at arbeidsforholdene nå vil bedre seg slik at foreningen kan utbygges slik en gjerne skulle se det. Heretter blir det lettere å holde kontakten med medlemmene i orden til enhver tid, og likeledes kan aktiviteten utenfor selve idrettsplassen økes som aldri før. Vi mener derfor at når foreningen nå har satt fot under eget tak, vil det gode kameratskapet som må være drivfjæren i alt idrettsarbeid, kunne utbygges videre slik at «Pors» kan nå de toppresultater vi er forvisset om er mulig med de krefter vi rår over i dag.

Når det gjelder foreningens status som helhet, såvel økonomisk som sportslig, kan det vel sies at denne er så god som en kunne vente det. Alle ting er jo blitt dyrere, og det er i dag forbundet med store utgifter å drive idrett i en hver form. Noe som en heller ikke må se bort fra når en skal forsøke å vurdere den økonomiske stilling, er at mens uttellingene øker i en uanet grad, har inntektene langt fra hatt den samme tendens, de har i alle fall ikke klart å holde følge på en tilfredsstillende måte. For å illustrere litt tydeligere kan en jo bare nevne at f. eks. billettprisene er de samme som før krigen. At det da lett oppstår misforhold, er det ikke vanskelig

å tenke seg. Dette er imidlertid en sak som meget enkelt kan rettes på, noe som også er gjort flere steder på Østlandet. Av forannevnte grunner er det derfor ingen av gruppene som figurerer med betydelige overskudd, noe som selvfølgelig ville ha vært til stor hjelp foran de store utvidelser vi står overfor.

Sporslig derimot kan det vel spores en avgjort framgang henimot høyning av nivået. Dette går igjen i alle grupper. Det eneste unntak måtte da være at tilgangen på junior-løpere i skigruppen i alle fall siste sesong har vært mindre god. At det skulle foreligge et innbyrdes konkurranseforhold mellom gruppene, kan det vel sees bort fra, da en må regne med at de aktive til en hver tid velger den idrettsgren de har størst interesse for. Nå er det nok slik at mange kanskje ville kombinere to eller flere idretter, men da dette stort sett vanskelig lar seg gjøre, og da særlig ikke i dag med de store krav til utøveren, er det ikke usannsynlig at det av denne grunn vil bli grupper hvor rekrutteringen kan være manglende.

En skal forøvrig ikke gå i detalj når det gjelder de sportslige resultater som er nadd, da disse vil være vel kjent fra sesongenes forløp og fra de respektive gruppers beretninger, men vil noye seg med å slå fast at foreningen er på god vei mot gamle høyder med hensyn til de aktives prestasjoner. En vil dog nevne at turngruppen for første gang har representert under foreningens fane ved stevnet i Drammen, hvor de gjorde sine ting meget bra.

Av representasjon av ren administrativ karakter har foreningen Idrettskretsens formann, Kristen Barth, og Fotballkretsens formann, Halvor Teksten. Dessuten er Halvdan Eltvedt formann i det kommunale idrettsutvalg.

Når det gjelder vårt interne bindeledd, «Porsbladet», så har dette kommet ut regelmessig hver måned. En vil dog påtale at bladet har altfor få abonnenter. Løsenet må derfor være: «hvert medlem en abonnent». Bladet vårt skal jo være et organ hvor alles mening kan komme til uttrykk, og det burde være i hver enkelts interesse å følge med her.

Det sittende styre har bestått av Karl Malmgren, formann, Kristian Young Halvorsen, kasserer, og Leif Halvorsen, sekretær. Hertil kommer så de respektive gruppeformennene som er selvskrevne medlem-

mer. Første varamann, Rolf Tangen, har vært innkalt til de fleste møter. I årets løp har det vært holdt 15 styremøter, 2 medlemsmøter og en ekstraordinær generalforsamling.

Hovedstyret.

ÅRSFESTEN 1948.

Hovedforeningens arsfest ble holdt i Porsgrunn Radhus, lørdag 11—1—48. Det var framført omkring 300 mennesker. Festen ble i alle dele meget vellykket. Da alle var kommet til bords gikk teppet til scenen opp, og der stod hele festkomitéen og underholdningskomitéen oppstilt. Formannen i festkomitéen ønsket da alle velkommen. Samtlige på scenen sang apnings sangen, refrenget var hele forsamlingen med på. Stemningen steg fort. Bispisningen foregikk da. Den bestod i lapskaus og øl. Som toastmaster fungerte Olaf Skilbred.

Etterpå fikk vi en meget god underholdning av damegruppa. De oppførte flere sketsjer som gjorde stor lykke. Pors' nye fotballag, oppført av bare damer, fikk stor applaus. Så fotballgruppa kan se framtiden lyst imøte, når de har så gode rekrutter som det ble vist fram der. Til og med dommer hadde de med seg, meget lik Olaf Ch., og hun hadde da også bestatt proven hos ham. Til slutt kom da kransen på kaka. Særlig mannfolkene likte seg da. Det kunne da også høres på jubelen etterpå. — Ut kom en flott ballett. Den danset og framførte det de skulle sa det var en fryd å se. I finalen kom de ut med Frank Olsen som oppsanger. Han sang ellers flere sanger for oss. Ja, vi kan være stolte av å ha så gode amatører innen våre rekker. Det eneste jeg kan gi dem er, takk. Ved bordet var det tale av Karl Malmgren og Teksten. H. L. Larsen talte for damene, som slo godt an. Sverre Kristensen takket for maten. Dansen fortsatte så utover, avbrutt av utdelingen av fortjenstmedaljer.

Festen i år så det vanskelig ut å få arrangert. Lyset går jo kl. 11, men etter god hjelp av H. Eltvedt fikk vi ordnet med provisorisk lysordning, og da satte vi det i gang.

Til slutt vil jeg framføre et ønske fra mange: *Flere eldre medlemmer på den ene festen vi har i året!* — Og så de som tegner seg til fest burde ikke glimre med

Bladet

Redaktør: ROLF NYGAARD
 m/ Gruppesekretærene som
 medarbeidere.

Utkommer 1 gang hver mnd. Abonnement kr. 5.— pr. år. Løssalg kr. 0.50 pr. stk.

Plakat-kasse!

For dem som legger merke til alle de plakater som settes opp på kjøpm. Aaslands gard, virker det ikke noe særlig tiltalende.

Veggen blir ikke på noen måte smykket av alle disse lappene og aller minst av merkene etter stiftene.

Ville det ikke være fornuftig om foreningen søkte Aaslands tillatelse til å sette opp en kasse for plakater, slik at meldingene slipper å regne av veggen når det kommer en skur.

Tavlen kunne gjerne bære «Pors» navn, slik at alle kan se hva det er.

Vi appellerer til anvisningsmyndigheten og fingernemme folk!

H. B.

TIPPINGEN

er et organisert totalisatorspill om utfallet av en rekke forestående fotballkamper.

Spilleformen er gjennomført i England og Sverige, og tar til her i landet nå i mars,

sitt fravær. En festkomité beregner prisen etter antallet, og da er en jo nødt til å gå med underskudd, når noen uteblir. Årsfestene har vi forresten heller ikke for å tjene penger på.

R. A.

En annen gang burde de som ville delta i festen betale ved tegningen, slik at ikke hele arrangementet ble en unødvendig belastning på kassa.

H — I.

foreløpig med tipping av utfallet av kamper i utlandet.

Her i landet hadde regjeringen utferdiget proposisjon til lov om veddemål i idrettskamper (tipping) i mars 1939, men forslaget falt i Stortinget dengang.

Tippingens motstandere hevdet at den slags spill virker umoralsk, særlig på ungdommen. Dette kan nok til en viss grad være riktig. Forkjemperne for tippingens innførelse understreker de store økonomiske fordeler for idretten. Overskuddet går nemlig til idrettstiltak, såsom skibaker, bad på idrettsplassen, svømmehaller, legehjelp m. m.

Det er bare å ønske at Det norske Tippingsselskap får den tilslutning det regner med og at det virkelig kan bli til støtte for idretten i tida framover.

C—D.

Månedens Gallup:

Hvorfor er De på Torvet?

	Total	Kvinner	Menn
Tidsfordriv	18	1	34
Ærend i Ekko, lurer av litt	10	5	15
Lei av å sitte inne	10	5	15
Høre nytt — se	8	0	16
Vente på bussen	8	3	12
Venter på jenta	3	0	5
Ingen hjemme	2	1	4
Vet ikke	0	0	1

Copyright — Pors-bladet.

SKIGRUPPA

vil herved gjerne få ønske det lenge savnede Pors-Blad

Velkommen igjen!

Og håper at det for framtiden må komme ut regelmessig hver måned.

Ønsker redaktøren og hans medhjelpere

lykke til!!!

Skal bladet komme ut regelmessig må enhver gå inn for å gjøre noe for det, og den beste måten å få gjort en ting på, ja det er å gjøre det.

Betal kontingenten!!

Ski-gruppa.

Skigruppa er jo ennå bare kommet midtveis i sesongen, enda den allerede har avviklet ikke mindre enn tre ganske store renn. Igjen har den medlemsrenn — merkerenn og muligens et utvidet distriktsrenn som vi har søkt skiforbundet om — men ennå ikke fått svar på. Dette renn var meningen å arrangere på skjærtorsdag, om det går i orden — men det er vel lite sannsynlig, da de renn som har måttet bli å utsette av forskjellige grunner vil bli å avholde da.

Forøvrig har jo gruppa i år vært særlig heldig på grunn av den ualminnelige store snø — og likeledes som vi jo har hatt — bokstavelig talt — værgudene på vår side på våre renndager. Da vi ikke så noen sjanse til å få hverken landsrenn eller noe distriktsrenn søkte vi ganske tidlig om å få arrangementet av kretsmesterskapet. Det var innkommet to ansøknings, nemlig Skarphedin, Bø, og oss — og vi gikk altså av med seiren der. Kretsmesterskapet ble jo — en overraskelse — kan man vel si — for oss — på grunn av det flotte været vi fikk de to dagene det stod på — og ikke minst for skikretsen på grunn av de forholdsvis store inntekter de fikk av rennet. Alt skal jo deles der med kretsen og de er jo ikke vant til å tjene så svært mye på disse renn fra foregående år. I fjor ble det således arrangert av Odd og innbrakte der vistnok en fortjeneste på kr. 7.—!!

Dagene før rennet var jo som en syndeflod av regn og sludd — men da lørdagen opprant og like før langrennet skulle gå av stabelen — brøt solen igjennom og laget det til et aldeles nydelig vær. Dette været holdt seg jo både lørdag og søndag — og bakken var slik som bare Rugtvedt-kollen kan se ut i solskinn. Alt var lagt til rette for et vellykket renn — med ny dommertribune og ellers en godt preparert og flaggsmykket bakke. Og alt foregikk da også uten det minste uhel. Man fikk en meget god kritikk både av dommere, løpere og pressen, for den presise åpning og for arrangementet forøvrig — og de ca. 2000 tilskuere som slikket sol rundt om i solliene var mer enn fornøyd — ikke minst for at de samtidig kunne følge skøyteløpene fra Olympiaden fra A/S Radios flotte overføring. En av kretsens beste løpere uttalte

sogar at Rugtvedt-kollen var den aller beste bakke en kunne hoppe i av samtlige bakker her i distriktet. Den ligger jo også så fint til for publikum at en kunne gjerne ta imot i 100 000-vis av disse — og enda ville alle få se like godt.

17-km. var også meget godt lagt til rette — etter uttalelse av løperne — og løype-sjefen, Rolf Nilsen, og de øvrige som var med på å gå den opp, skal ha all ære av sitt arbeid med den. Det å gå opp en 17 km. i øsende regn og sludd — og gjennomvåt til skinnet, er ikke akkurat noen fornøyelse.

Distriktsrennet

for gutter ble også en helt igjennom vellykket affære. Hoppet i bakken, som var falt sammen av snøtyngden, ble bygget opp igjen og forsterket ganske kraftig. Arbeidet med selve bakken her slapp vi stort sett ganske pent ifra — da løperne jo har drevet det meste av sin trening her og av den grunn preparert den ganske kraftig. Av de 190 løpere som her startet, var det jo en del fall og små uhell — men det har nok sin største feil i at de ikke kan satse som de skal — og sist, men ikke minst — slett ikke kan ta et nedslag ordentlig. Det er forøvrig gledelig å se at interessen for skisporten her blant de yngste er iferd med å ta seg opp igjen etter å ha lagt i dødvannet nu i årene etter krigen.

Noe som også bør fremheves er at det var det største renn Pors' Skigruppe har arrangert noen gang, tatt i betraktning deltagerantallet — — nemlig — —

Skole-skirenn.

Dette renn var kommet igang etter forslag fra gruppens interesserte formann, Aksel Fjeld, og ble — alle tiders!

Hovedforeningen hadde satt opp en vandrepokal — en flott porselensurne med en malt skiløper på — som skal kjempes om av følgende skoler: — Klosterskogen — Klyve- og Forsgrunns folkeskoler.

Skal si det var folksomt i Brønnbakkene lørdag den 14. februar. Det var formelig så det «mysset» av unger i alle aldre — opp og ned og på kryss og tvers. Fra tidlig om morgenen var de der og trenet i hoppbakken og slalåm og utforløypene som var gjort i stand til dem. Den gikk nok glipp av mye, den som ikke fikk se disse 350 renndeltakere + 100—200 smårollinger som

skulle se på. Skigruppa var jo helt ny når det gjaldt et slikt arrangement, men det gikk da ganske bra ved hjelp av en del lærere og lærerinner og vi høstet mange erfaringer til neste gang. Ungene kunne selv velge hva de ville være med på — enten hopp — slalam eller utforrenn; men kunne starte bare i en gren.

Det mener jeg imidlertid bør forandres, slik at de til neste år kan delta i samtlige grener om de har lyst.

Skigruppa har jo nå en ganske stor garde som blir sendt ut til forskjellige renn — men unntatt noen ganske få av dem — så har de dessverre inntil nå ikke gjort seg noe særlig bemerket. Halvdan og Per er jo uttatt til Norgesmesterskapet — Halvdan til Holmenkollen — og han har også fått inbydelse til å komme til Fillipstad i Sverige, hvor han siste jul vant et renn. Per fikk ødelagt sitt kne oppe i Fenskollen, men vi håper at han snart blir å se i rennene igjen.

Ikke sant, Per?

Til slutt vil skigruppa's styre benytte anledningen til å takke alle som har hjulpet til med våre arrangement, og håper at de vil ta et tak med oss neste gang.

Skr.

Vi tillater oss å takke Knardalstrand hjelpe-korps av Røde Kors, for den utmerkede bistand og hjelp de har ytet gruppa ved alle anledninger.

Villige og hjelpsomme bestandig.

Hjertelig takk!

Skigruppa's styre.

Pors representantskap,

om vi kan kalle det så, altså samtlige gruppestyrer og tillitsmenn, hadde møte i klubblokalet 15/1 d. å.

Blant de saker som var til behandling nevner vi:

- 1) Beslutning om samarbeid mellom revisorer og kasserere for mest mulig ensartet og oversiktlig regnskapsordning i foreningen.
- 2) Straks å arbeide for å få et bedre og fullstendigere medlemskartotek både i gruppene og hovedforeningen.

3) Diskusjon ang. våre junioravd., administrasjon og treningsforhold.

Om å slå et slag for skisporten på Vestsia.

4) Om hovedstyrets arbeid for å få ut Pors-bladet igjen. Derunder en påminnelse til gruppestyrene om å sørge for at Pors-bladet får meddelelser fra arbeidet i gruppene.

Videre ble en del indre anliggender drøftet. Resultatene av saksbehandlingene håper vi vil vise seg i nærmeste framtid.

L. N.

Pors boksegruppe.

Kanskje de fleste av oss kjenner for lite til denne del av vår forening.

Med treningslokalene på den «gjerne sia» av elva — blir det unektelig litt vanskelig å følge riktig med. — Men heldigvis — Pors' Boksegruppe ser ut til å ha sine folk som virkelig arbeider sunt. Ikke minst gir vi gruppa i år honnør for hittil å få bygget op et solid økonomisk grunnlag for driften.

Tilslutningen til treningen er meget god. Især har flere lovende juniors vist stadig framgang. Være seniorer forstår å hevde seg. I et intervju som en av Pors-bladet's lynjournalister hadde med gruppeformannen, fikk vi oppfatning av at slagplanen i hovedtrekkene går ut på raske, rette støt og korte sving i forsøngen 48, for videre utbygging av økonomien — og så et kjempeslag for boksesporten i Pors i begynnelsen av neste sesong.

Vi tror Pors' Boksegruppe har valt den rette vei og vi ønsker: «Lykke til.»

— *Nils* —

Bandy.

Det er så forbaska lett å være etterpåklok. «Hadde vi gjort sånn og sånn, så hadde vi greid både Varg og Høvik, og blitt i 1. divisjonen.»

Nei, i stedet konstaterer vi fakta og innrømmer våre feil.

Her i Grenland, (altså Pors også) tar vi ikke bandyens forhåndstrening alvorlig nok. Vi ser at ligakampene en lagt for tidlig på året etter våre forhold, og Pors-laget fikk ikke vist sin slagkraft før i de 2 siste kamper. Det samme beviser de 2 kampene

vi har hatt mot Odd i år. Første kamp med tap og siste kamp en klar 3—0 seier.

Videre slår vi fast at den taktikk, eller rettere sagt: slik mangel på taktikk som A-laget entret banen med i årets første kamper. — skal vi ikke gjenta neste år. — Nei, vi spiller «svensk» tross innvendigene mot «forsvarsspillet».

Vi er, tross motbøren vi har fått i år, overbevist om at visitten nede i 2. divisjon ikke skal bli av lang varighet. Laget er «ungt» og har vist en «sporty» opptreden som gir oss blomster i både Drammens- og Oslo-pressen.

—ssen.

Små-plukk:

— Bandy-B-laget har gått fra seier til seier. Sundjordet måtte fordøye et dusin mot ett.

— C-laget stiller opp og har snart walked over til kretsmesterskapet.

— Det store snøfallet har satt sitt preg også på skigruppa. De yngste har vist mer villighet i hoppbakkene, men premiehøsten er noe svak. Det skorter nok på instruksjon.

— Per Johansen er antagelig ute av stand til å hoppe mer i denne sesong(?) på grunn av beinskade.

— Hakon Heldal er still going strong og har tatt flere 1. premier i eldste klasse også i denne sesong.

— Halvdan Haukedal har vært variabel, men har sikret seg plass i Holmenkollen. (Muligens kommer ikke Halvdan med i kolle!!) Hans beste resultat hittil er 1. premien i Filipstad i Sverige, foran både Erik Karstein og Trond Eide. De 2 sistnevnte representerte Skiforbundet, men Halvdan var ikke engang uttatt og representerte Pors etter spesiell innbydelse til rennet. Så mye bedre smakte det også.

Vår første Norgesmester

Johannes Bjørnflaten, ca. 25 år gammel, til, Ualminnelig sympatisk både som bokser og menneske ellers. Bopel: Herøya pr. Porsgrunn.

høyeste mann i Pors' boksegruppe, og litt

Johannes begynte å bokse i Pors kort tid etter frigjøringa. Før den tid hadde han vært i kontakt med boksing på Herøya. Vi husker Willy Nilsen mente han var emne allerede dengang.

I Pors har han vært, og er, en av våre ivrigste og iherdigste aktive som sjelden eller aldri forsømmer treningskvellene. Han har mest gått med Thorbjørn Stokke og Bjarne Olsen. Disse høver jo også best for hans vektklasse. I den senere tid har vi stadig hørt rykter om at eleven var i ferd med å passere sine lærere. Sjøl er han for beskjeden til å ga med på dette og har nok stor respekt for Bjarne.

Johannes Bjørnflaten virker enda uferdig i ringen, idet han ikke fullt ut utnytter sine fordeler. Vi ser gjerne mer strekk og hurtighet i slagene hans. Det vil komme.

I forrige Norgesmesterskap ble det 2. premie. Denne gang fikk Johannes altså tittelen: Norgesmester i tungvekt 1948. Vi gratulerer.

L.

Henry Hegna,

formannen i Pors' Bandygruppe denne sesong, har hatt en vanskelig for ikke å si umulig oppgave i år. Hans kamp, sammen med et fatall interesserte og enda ferre aktive for å holde snømassene fra banen, har vært herostratisk.

At vår bane har vært spilleklar gjennom sesongen, ja, at våre gutter i det hele tatt har fått bruke skøytene i denne sesong, kan vi altså takke en handfull pors'ere for og i første rekke formannen.

Matte det være oss forunnt alltid å ha slike karer i spissen for vår forening, men hva skal vi gjøre med «de andre?»

Var største oppgave i dag er i virkeligheten å få aktivisert medlemmene til positivt arbeid for vår forening.

—ssen.

IN MEMORIAM

EINAR BRAARUD

Med Einar Braarud er en av den gamle garde i Pors gått bort.

Han var særlig interessert i skisporten og var sjøl i sin tid en dyktig hopper. I mange år stod han som formann og administrator ellers i vår forening.

Pors har også i de seinere år nydt godt av hans hjelpsomhet om han enn stod utenfor sjølve styret.

Hans minne vil alltid stå for oss i Pors.

EN SMULE SKUFFET.

Ja, er vi igrunnen ikke det over at det er blitt noe halvt av klubbkveldene? Det er i første rekke medlemmenes egen feil. Møt fram, yngre og eldre, men sett en aldersgrense for juniorene likevel, så det ikke blir barnehave der borte.

VELKOMMEN HJEM

til gamlelandet, sier vi til Trygve Kristiansen, etter uttjent verneplikt. Det samme gjelder Tor Svenningsen — nesten da, — for her sier vi med rette: velkommen tilbake til sivilisasjonen fra odemarkene der nord.

Er dere klar for eliteserien?

Litt om bandysesongen hitil.

Vi kan vel trygt si at vi har hatt en flott ski-vinter i år. Det har snodd ofte og mye. Ja, så mye at sjøl den mest ivrige og interesserte bandy-entusiast har rystet på hodet med en betenkelig mine. Men det faktum at vi fremdeles har en bandybane oppe på Stadion, viser at gruppen er still going strong. Sjøl om spillebanen har skrumpet inn atskillige meter. Men så har vi da også noen ekstra store og Gilde brøytekanter der oppe nå. Så lenge bandygruppa har vært til, har det vel ikke vært så mye slit for å holde banen rein for snø. Dessverre har det som vanlig vært noen få «utvalgte» som har tatt de tyngste tak. Det er de samme som går igjen år etter år. Jeg tenker med skrekk og gru på den dagen da disse karene sier at nå far det være slutt. Hva da med bandygruppa? Kan hende det er nettopp det som skal til. Når vi ikke lenger har noen å falle tilbake på, da kanskje guttene finner veien til banen.

Det er trist å måtte trekke fram slikt men jeg tror det er nødvendig. Denne saken gjelder ikke bare bandyguttene. Den samme tendensen går igjen i alle gruppene i Pors. Tenk bare på generalforsamlingene. — Jeg kan ikke, jeg har ikke tid! Slik lyder det litt for ofte. Har gamlekara rett når de sier at det er noe som mangler ungdommen nå? Gnisten og gløden?

Nåja, det var noen betraktninger som ligger litt utenfor det rent sportslige. Hva har gruppa prestert i år på dette område? Det som stikker i øynene er sjølsagt det

sviende nederlag vi har hatt i 1. divisjon. Vi må altså finne oss i å spille i 2. divisjon neste år. Hva har grunnen vært til de stadige nederlag? Har A-laget i år vært av en dårligere kvalitet enn tidligere år? Jeg tror ikke det. Vi treffer nok spikeren på hodet når vi sier at vi står på stedet hvil. I de første kampene var laget for dårlig trimmet og dessuten ble det brukt en hal-seløs forsvarstaktikk. Senere ble det bedre. De to kampene i Drammen var absolutt tilfredsstillende, og kretskampen mot Odd var til sine tider velspilt. Vi har mange unge og lovende bandyspillere på laget, og dertil har vi et meget godt B-lag. La oss bygge opp et A-lag på teknikkens, fartens og samspillet grunn, og så skal vi la de store gutta høre fra oss igjen. Jeg tror vi har lært endel av den harde konkurransen i 1. divisjon. Hver kamp vi har spilt har vært av stor viktighet. Dette har uvilksomt virket inn på spillet.

Neste år får vi bedre anledning til å ofre oss for selve spillet. Da gjelder det å løpe, øve og spille spillet, og så etterhvert å øke farten og stramme kravene. Bandy er lagspill framfor alt. Det skal til og med godt lagspill til for å spille ut og lage mål på et sekkeforsvar. Som sagt: la oss lære det store spillet og så være med og spille forstefiolin igjen.

Når du leser dette har A-laget spilt kretsfinale mot Borg, og vunnet den. Guttene fortjener den oppmuntringen.

Som sagt har B-laget også i år vært av utmerket kvalitet. Laget har et bomsterkt forsvar og loperrekka går godt sammen. Det gledeligste er kanskje det at laget kan kunsten å lage mål. Men så blir en jo også spart for å se lange og ødeleggende soloangrep der i garden. Jo, det er ikke tvil om at det er samspill som må til.

Juniortalaget har etter min mening skuffet i år. Der er det nok noe som mangler. Men guttene har enda e par kamper igjen. Gjør de mine ord til skamme, så er ingen mer glad enn jeg. Et faktum er det dog at guttene på juniortalaget mangler instruksjon. Ville ikke det være en oppgave for Gunnar Christensen? Ja, for den del så ville ingen av Pors' aktive bandyspillere ta skade av å se Gunnar gå på skøyte. Det skorter mye på skøyteferdigheten hos mange. La oss hape på tidlig is neste år. Men — ennå er jo ikke denne sesongen forbi.

Sigurd Hjertaas.

Mr. Noel R. Hamilton in Town.

Mandag den 23. februar var den skotske boksetreners ankomst meddelt pr. telefon til boksekretsens formann, herr Olav Hansen.

Undertegnede, som rimelig var, fikk i oppdrag å møte ham på grunn av sitt kjennskap til det engelske språk.

Det var med bange anelser undertegnede møtte opp for å ta imot den berømte boksetrener, etter at visse rykter hadde sivet ut om Hamiltons kvalifikasjoner som trener.

Det var ingen vanskelighet å peke ham ut blant de reisende på stasjonen, da Hamilton var dresset opp som en typisk skotsk mann, og han tok ordene fra meg med å si: — Wellcome to Norway and Porsgrunn, med et vinnende smil og takknemlighet, for at noen møtte ham.

Veien gikk straks til Victoria Hotel, og det tok ikke lang tid før jeg forstod at jeg hadde en typisk og klassisk representant for den engelske skole foran meg, og hans rekordliste som aktiv bokser var fenomenal.

Samme dag om aftenen gikk treningen med liv og lyst, det var møtt fram representanter fra samtlige aviser her i distriktet, for å følge hans treningsprogram.

Hans gymnastikk var tilsynelatende enkel men allikevel uhyre anstrengende, en såkalt kondisjonstrening.

Hamilton la mest vekt på et bedre forsvarsmiddel — og en god rett venstre med snert i, var midlet for å stoppe enhver hard bokser av rushing-typen.

Raske støt til hode og kropp, sidestepp, med halvsving og dukking, samt en kvikk og rask oppfatning i alle situasjoner. Hodet måtte være kått, og en måtte hele tiden beholde oversikten. Høyre hånden skulle være bare et forsvarsmiddel som skulle brukes når åpningen var der, og da skulle slaget gå inn, med fynn og klem, med en hundre prosent sikkerhet. Bokseren skulle alltid være *on guard* uansett stillinger, selv om han var hardt trent, hanskene alltid lukket, slagene skal alltid tilbake til utgangsstillingen. En erfaren bokser vil alltid se når slagene kommer når hanskene ikke er knyttet. En motstander skal alltid bearbeides med rett venstre til hode og kropp, varierende, for å lokke motstande-

rens gard opp eller ned, så han er åpen for høyre-handen, som ikke skal feile.

Hans sidesteppingen, dukkinger med kontraslag, så ganske enkelt ut; men å utføre dem!! — Men som han også sa, med praksis og etter praksis vil det en dag bli en vane som du ikke kan legge av deg, men du vil utføre det uten at du selv aner det.

Hans mate å komme ut fra et trengt hjørne på var også en ting som undertegnede haper de aktive tok seg ad notam. Alt i alt hadde Hamilton meget å lære bort, en mann som la all sin glede i å lære bort, og når iveren tok ham, var han ikke til å stoppe.

Alt i alt tror jeg Pors' Boksegruppes aktive samt ledere og interesserte fikk et helt annet syn på boksingen enn hittil.

Det er delte meninger om hans treningsprogram, både onde og gode. Men at hans boksing og det han har forsøkt å lære bort, er uhyre effektivt, er det ingen tvil om.

Hamiltons siste dag og treningskveld ble avsluttet med en liten sammenkomst på Victoria Hotel, hvor kretsens formann, Olav Hansen, samt Olaf Skjilbred, Bjarne Olsen, Hj. Bjaland og undertegnede, var til stede.

Der ble holdt et par taler for Hamilton av Olav Hansen og undertegnede. Hamilton ble overrakt en gave fra kretsen, og Pors'merket fra gruppen v/ L. W. Larsen, alt i alt ei koselig avslutning, som Hamilton satte veldig pris på.

Hamilton sa at sitt hjerte ville han legge igjen i Pors' Boksegruppe og kretsen, for den mottagelse og det familiære forhold som har hersket mellom ham selv og gruppen, var noe han aldri tidligere hadde blitt omgitt med. De beste minner reiser han med fra Porsgrunn, og han ville gjøre alt for å komme tilbake, for å vise sin takknemlighet for den omsorg alle her har vist ham. Det siste han ropte da vi forlot ham var:

Good luck and God bless you all. A memory — I'll never forget. L.W.

Det er meget gledelig å konstatere at boksegruppen arbeider iherdig, og at den kan gi trener, utsendt av forbundet, en så god service. Gruppen er suveren i boksekretsen, og fortjener honnør for det. Fortsett i samme spor.

E—F.